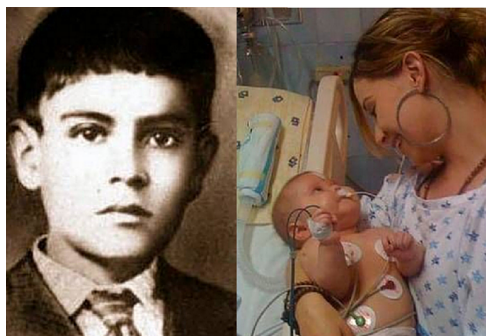

Ігор БРИНДАК

Іноді доводиться чути, що різного роду зцілення, які стаються чи то у святих місцях, чи біля мощей святих, є просто результатом самонавіювання. Людина сильно переконана в тому, що станеться чудо, це активізує роботу організму і тому людина стає здоровою. А насправді ніякого чуда не відбувається. Наскільки це відповідає дійсності?

Те, що самонавіювання може зціляти окремі хвороби, – це правда, але далеко не всі. Наприклад, четверту стадію раку самонавіювання не зцілить, а в цей же час у канонізаційних процесах відомі і такі одужання. Наприклад, для канонізації святого Шарбеля Маклуфа було взято зцілення сирійської жінки Маріям Асаф Ауат, яка мала злякисні пухлини шлунка, кишківника і горла. У 1967 році після молитов до святого Шарбеля вона повністю зцілилася. (Див. Патриція Каттанео: святий Шарбель: монах-чудотворець. – Львів. Свічадо. 2014. – С. 42).

До сьогоднішнього дня живе в Італії жінка на ім'я Джемма ді Джорджі. Вона прийшла на світ у 1939 році, але народилася сліпою. І то не просто сліпою, а ще й без зіниць. Лікарі оцінювали її випадок, як безнадійний. Однак у 1949 році родина Джемми почула про відомого італійського монаха-капуцина отця Піо Форджоне, більше відомого як падре Піо (після смерті також проголошений святим). Бабуся Джемми взяла десятирічну внучку з собою і вони поїхали у монастир Сан Джованні Ротондо. Там Джемма спочатку пішла до сповіді до о. Піо, пізніше прийняла з його рук Святе Причастя, а на завершення о. Піо над нею ще помолвився. І дівчинка прозріла. Але як не дивно, вона і далі залишалася без зіниць, тобто за всіма природними законами Джемма не мала б бачити, однак бачить цілком нормально. Як згадувалося вище, ця людина живе ще до сьогоднішнього дня. Інтерв'ю з нею можна побачити в youtube (Див. документальний фільм: «Божественное чудо. Великий святой Падре Пио»). Так от, у справі Джемми ді Джорджі самонавіюванням нічого не поясниш, бо самонавіювання не може вплинути на те, чого немає.

Напевно всі чули про таке відпустове місце у Франції, як Люрд. З ним пов'язано багато чудесних зцілень. Про одне з них в даному випадку варто згадати. Воно сталося у 1875 році і стосувалося 53-річного бельгійця П'єра де Рюддера. Цей чоловік був садівником. Одного разу під час праці на його праву ногу впало дерево і розтрощило її. В результаті

було видалено три сантиметри кістки. На нозі між кістками утворився відкритий проміжок. Лікарі як єдиний вихід рекомендували ампутацію, на що Рюддер не погоджувався. 7 квітня 1875 року П'єр Рюддер на милицях добрався до бельгійського міста Оостакер, де була розміщена копія люрдської печери. Прибувши туди, він молився до Богородиці і під час молитви впав на землю, але коли підвівся, відчув, що в нього зник біль, а з ушкодженої ноги злетіли бинти. Оглянувши ногу, П'єр побачив, що вона повністю здорова. Він повернувся у своє рідне місто Жаббек, де його наново оглянули лікарі, котрі лікували раніше, і були шоковані: права нога була цілком здоровою і не коротшою за ліву. Тобто 3 сантиметри кістки з'явилися невідомо звідки. До речі, саме чудо відбулося не у Люрді, а, як вже згадувалося вище, біля копії люрдської печери в Оостакері. Рюддер помер у 1898 році. Після смерті лікарі зробили розтин його правої ноги і побачили, що на кістці видно сліди подвійного перелому, що було відповідно сфотографовано. Але обидві ноги були за довжиною однаковими (Див. П'єр Тівольє. Спутник искателя правды. – Брюссель. Жизнь з Богом. 1992. – С. 292 - 294). Це чудо противники Церкви неодноразово намагалися заперечити. Тому 1909 року професор медицини, а одночасно монах-францисканець отець Августо Джемеллі погодився на відкритий диспут з противниками цього чуда і його виграв. (Див: Messori Vittorio. Cud. - Katowice. – 2000. - S. 55 - 56). Випадок П'єра Рюддера також самонавіюванням пояснити неможливо, бо для відновлення трьох сантиметрів кістки потрібні відповідні речовини, яких в чистому вигляді в організмі немає.

Крім того, у беатифікаційних чи канонізаційних процесах відомі випадки зцілення і немовлят, які аж ніяк не можуть займатись самонавіюванням. Один із таких випадків стався у 2008 році. Це було зцілення від важкого ушкодження мозку одномісячного немовлятка – дівчинки Хімени Гуаделупи Магайон Гальвес. Лікарі шансів на порятунок не давали. Батьки дівчинки молилися біля мощей блаженного Хосе Санчеса дель Ріо. І настало повне видужання. Це свідчення стало підставою для проголошення канонізації цього подвижника, яка відбудеться 16 жовтня цього року (Див. Канонізація повстанця. // Жива вода. № 3. 2016).

Отже, як бачимо, є ряд фактів, які самонавіюванням ніяк не поясниш. А от Божий промисел тут видимий дуже чітко.

На світлинці зліва – св. Хосе Санчес дель Ріо, а справа – Хімена Гуаделупа Магайон Гальвес на руках у матері після свого чудесного зцілення.